

Filmowa Nagroda Trzech Krajów dla filmu pt. Melancholijna dziewczyna

Napisano dnia: 2019-05-24 09:35:49

Trójnarodowy 16. Nyski Festiwal Filmowy zaprezentował w tym roku blisko 120 filmów pokazywanych w ramach trzech konkursów i rozmaitych serii filmowych oraz zakrojony na szeroką skalę program ramowy oferujący między innymi wystawy, warsztaty i koncerty w 20 kinach festiwalowych w Niemczech, Polsce i Czechach. Główną nagrodę Festiwalu zdobył niemiecki film fabularny „Melancholijna dziewczyna”.

Statuetki festiwalowe Nyskich Ryb, stworzone przez artystę Andreasa Kupfera ze Strahwalde, przyznano i wręczono podczas gali w Miejskim Domu Kultury w Zgorzelcu. Dotowana kwotą 10 000 euro Filmowa Nagroda Trzech Krajów Saksońskiej Minister Kultury i Sztuki za najlepszy film fabularny, ufundowana przez Saksońskie Ministerstwo Nauki i Sztuki, powędrowała do niemieckiej produkcji „Melancholijna dziewczyna” (niem. Das melancholische Mädchen) Susanne Heinrich.

Jury, w skład którego wchodził niemiecki aktor, autor i reżyser Thomas Wendrich, krytyk filmowy i filmoznawczyni Diana Dąbrowska z Polski oraz czeska producentka filmowa Jana Cisar, musiało w ramach konkursu wybrać między każdorazowo trzema filmami fabularnymi z Niemiec, Polski i Czech. „Bez tchu zainspirowani zagłębiamy się ze zdaniem ‚Jestem nieszczęśliwa, aby tacy ludzie jak Ty mogli być szczęśliwi’ w świat melancholijnej dziewczyny. Reżyserka tego czarującego oraz mądrego filmu w humorystyczny sposób zmierza do pokazania paradoksów naszego współczesnego świata. W luźnym i lekkim zabarwieniu oraz z użyciem wszystkich feministycznych teorii przedstawia nam jak konserwatywni i skrupowani jesteśmy w naszych klatkach pełnych konwencji. „Melancholijna dziewczyna” jest filmem politycznym w sensie sztuki, która odzwierciedla nasze pragnienie opuszczenia tych klatek”, podkreślają jurorzy w swoim uzasadnieniu.

Nagrodę ufundowaną przez gazetę Sächsische Zeitung za najlepszą kreację aktorską otrzymał Jacek Braciak za rolę w filmie „Córka trenera” w reżyserii Łukasza Grzegorzka. W nim Braciak gra ojca obiecującego talentu tenisowego, który wspólnie ze swoją córką i jej trenerem podróżuje w upale letnim od turnieju do turnieju po polskiej prowincji.

Nagrodę za najlepszą scenografię, ufundowaną przez miasto Görlitz, jury przyznało Jagnie Dobesz za jej pracę nad polsko-czesko-szwedzką produkcją „Fuga” Agnieszki Smoczyńskiej.

Natomiast po raz pierwszy przyznawaną Nyską Rybę za najlepszy scenariusz, ufundowaną przez Liberecký kraj (Kraj Liberecki), otrzymała Gabriela Muskała także za jej pracę nad filmem „Fuga” Agnieszki Smoczyńskiej.

Specjalne wyróżnienie w ramach konkursu filmu fabularnego trafiło do Anatola Schustera za film „Pani Stern” (niem. Frau Stern).

Film „Miłość bezwarunkowa“ Rafała Łysaka otrzymał ufundowaną przez miasto Zittau nagrodę za najlepszy film dokumentalny. Jury składające się z polskiej producentki Marty Golby, Zdenka Blahy z czeskiego Instytutu Filmu Dokumentalnego (Institut dokumentárního filmu, IDF) oraz pochodzącego z Niemiec filmowca dokumentalisty Philippa Diettricha podkreśliło w swym uzasadnieniu: Owy film zaczyna się z wyliczeniem wszystkiego tego, co rzekomo się z naszym protagonistą nie zgadza i przeczuciem, że lekarze nam nie pomogą. W kontakcie ze sobą to niedorzeczność być tak przedstawionym – dla tego filmu okazuje się to być jednym z wielu wrażliwych gestów. W mądrej dramaturgii zbliżają się obydwójce pod względem dialogu ich wnętrzu, jej samotności w starszym wieku i jego grożącej mu bezdzietności, jeżeli się niedługo nie zwróci do kobiety. Na myśli ma się wciąż jego seksualność – to wokół niej krążą myśli Teresy, ale nie film. Drzwi trzaskają, łzy się wylewają, brzydkie, złe słowa padają – wszędzie konflikt. W owym filmie giną te zmagania między tymi bohaterami i wyjaśniony zostaje jego tytuł: miłość bezwarunkowa.

Specjalne wyróżnienie w ramach konkursu filmu dokumentalnego otrzymała Ewa Kochańska za film „Jazda obowiązkowa”.

Nagrodę za najlepszy film krótkometrażowy przyznano filmowi „Siostry“ Michała Hytrosia, głośno opowiedzianemu filmowi o ciszy. W nim przedstawiają zakonnice swój świat za murami klasztoru. Pokazują nam swoje życie bez stereotypów, często w poruszający, ale jednocześnie i zabawny sposób. O laureacie owej nagrody ufundowanej przez radę studencką uczelni wyższej Hochschule Zittau/Görlitz zdecydowali: szwajcarska reżyserka Sophia Bösch, studentka studiów magisterkich na Uniwersytecie Filmowym Babelsberg im. Konrada Wolfa (Filmuniversität Babelsberg Konrad Wolf) i pochodząca z Gruzji oraz żyjąca w Pradze reżyserka, fotograf i scenograf Nina Zardalishvili oraz Marcin Lesisz, prezes i założyciel stowarzyszenia Uisel Studios Lubińska Grupa Filmowa. Jury uzasadnia swój wybór w następujący sposób: „Chcielibyśmy uhonorować film, który pod wieloma względami był dla nas wybitny: rozśmieszył nas, zaimponował nam jego łagodnym i szczerym sposobem przybliżenia nam świata, który dla wielu z nas jest niewidoczny oraz poruszył nas swoją głęboką miłością wobec ludzi, których portretuje. „Siostry“ to głęboko ludzki portret życia, miłości, samotności i wspólnoty.

Nagroda specjalna Saksońskiego Związku Filmowego (Filmverband Sachsen) przyznawana jest co roku za film przybliżający z szacunkiem i tolerancją inną kulturę oraz torujący drogę ku dialogowi. Niemieckoczeski film fabularny „Hans ma pecha“ w reżyserii Reny Dumont spełnił zdaniem jury: Marty Trzeciak, menedżerki kultury i pedagoga z Polski, Martina Musilka, dyrektora teatru Theater Varnsdorf, oraz Jany Endruschat, prezesa Saksońskiego Związku Filmowego, owe kryteria. „Z wieloma stereotypami w bagażu udaje się Hans w tym przerysowanym filmie drogi (road movie) w burzliwą podróż. Rena Dumont szkicuje w zabawny sposób, opierając się na prawdziwym zdarzeniu jej własnego dziadka, charakterystyczne lata powojenne i wspólną historię obu krajów i ludzi. Na końcu tej historii, mimo barier językowych i stereotypów, powstaje dialog. Hans odnajduje w morawskiej prowincji nie tylko swoją wielką miłość, ale i w końcu życie pełne szczęścia”, brzmi uzasadnienie jury.

Nagrodę honorową Nyskiego Festiwalu Filmowego otrzymał w tym roku polski aktor Jan Nowicki. Nowicki należy do wielkich mimów europejskiego świata filmu i zagrał do dzisiaj w ponad 240 filmach. Urodzony w 1939 roku w centralnej Polsce, ukończył w 1964 roku studia w Państwowej Wyższej Szkole Teatralnej w Krakowie. Od tego czasu jest ściśle związany z grupą artystyczną Starego Teatru w Krakowie. Swój debiut filmowy miał w klasyku filmowym „Popioły“ Andrzeja Wajdy. Następnie współpracował z innymi wielkimi reżyserami, jak Aleksandrem Ford, Jerzym Hoffmannem, Jerzym Skolimowskim oraz Krzysztofem Zanussi. W 1973 roku błyszczał jako Josef w nagrodzonym w Cannes filmie „Sanatorium pod Klepsydrą” w reżyserii Wojciecha Hasa. Będąc w związku z węgierską reżyserką filmową Mártą Mészáros, występował często także w jej filmach. W 1988 roku

Iris Gusner, reżyserka państwowej wytwórni filmowej DEFA, zaangażowała go do swojej komedii „Ich liebe dich – April! April!” (pl. „Miłość albo małżeństwo“). Jeden z jego ostatnich występów filmowych miał miejsce w filmie „11 minut” Jerzego Skolimowskiego.

O swoje zdanie została zapytana także publiczność. Nagroda publiczności za najlepszy film fabularny programu 16. Nyskiego Festiwalu Filmowego trafiła do czeskiego filmu fabularnego „Domek letniskowy na sprzedaż” (cz. Chata na prodej) w reżyserii Tomáša Pavlíčka , a za najlepszy film krótkometrażowy uznano niemiecką produkcję „Ostatnie pięć minut świata” (niem. Die letzten fünf Minuten der Welt) w reżyserii Jürgena Heimüllera .

Następna edycja Nyskiego Festiwalu Filmowego będzie miała miejsce od 26 do 31 maja 2020 roku. Aktualne informacje oraz impresje z festiwalu znajdują się na stronie internetowej dostępnej pod adresem: www.neissefilmfestival.net

Źródło: UM Zgorzelec